

Beszámoló a 2021/22. tanév tavaszán megvalósított szlovéniai kirándulásról, amelyre a **„Tavak, várak, barlangok vonzásában: magyar emlékeink nyomában Szlovéniában”** című nyertes pályázatunk révén kerülhetett sor. A pályázat megvalósult Magyarország Kormányának támogatásával.

A programra intézményünk **3.582.500** forint támogatást nyert.

Iskolánkból első fecskeként indult útnak csoportunk a Határtalanul pályázat keretei között. Intézményünk 2019-ben pályázott és nyert először lehetőséget a határon túli magyar vonatkozású emlékhelyek meglátogatására, de az elmúlt évek járványhelyzete miatt az utazás többször halasztásra került. Végül mi indulhattunk elsőként útnak, Szlovéniába. Éppen ebből adódóan sokkal nagyobb izgalommal és várakozással készült diák, szülő és pedagógus egyaránt.

„Határtalanul-Szlovénia”

2022.05.01 – 05.04.

Az előkészületek: a pályázat elnyerését követően elkezdődött az utazó csoport névsorának összeállítása. A diákok számára prezentációt készítettünk a programba válogatott helyszínekről, s hangolódni kezdtünk osztályfőnöki és etika órákon egyaránt. Az utazás előtti hónapban felgyorsultak az események. Előkészítő órát tartottunk az utazó csoportnak, majd szülői értekezletet, ahol a szülőkkel közösen döntöttük arról, mit válasszunk a fakultatív programlehetőségek közül, hogyan oldjuk meg a napközbeni étkezést. Egyeztettük a kapcsolattartás módjait is.

1. nap: Kora reggel indultunk a hármas határ, és az azt jelképező Hármashatárkő felé. A buszt a parkolóban hagyva rövid túra várt ránk, hogy az emlékművet is körbeállhassuk, s egy kis kört megtéve három ország területén is áthaladhassunk. Folytatva utunkat Mariborba érkeztünk, ahol városnézés következett. Sétát tettünk a Dráva partján, a belvárosban, kifejezetten az

Osztrák- Magyar Monarchia emlékeit keresve. Felidéztük, hogy a szlovénok hogyan, s miért csatlakoztak a Rákóczi szabadságharchoz. Séta közben figyeltük, hogy az ottaniak használják-e a magyar nyelvet. Megnéztük a – Guinness Rekordok Könyve szerint a legidősebb szőlőtőkét – amelyik még mindig terem – és több mint 400 éves. (De azt is megtudtuk, hogy sokan egy pécsi családi ház udvarán termő, a becslések szerint 450 évesnél idősebb szőlőtőkét tartanak a világ legöregebb szőlőtökéjének.) Utunkat folytattuk a Bledi- tóhoz, ahol a korabeli híres üdülővárost és a lovagvárat tekintettük meg. Pazar panorámában gyönyörködhattunk, bár az eső sokat rontott a látványon. Idegenvezetőnk mesélt a mai napig híres helyi gyógyfürdők fürdőkultúrájáról, kitűnő gyógyforrásairól. Késő délután foglaltuk el szállásunkat, amely a tóhoz közeli Radovljica településen lévő Grajski Dvor nevű szállodában volt.

2. nap: Az első meglepetés a szálloda éttermében fogadott bennünket, ahol svédasztalos terítés mellett finomabbnál finomabb fogások közül válogathattunk. Reggelink elfogyasztása után a Radovna folyó által kivájt Vintgár-szurdokhoz látogattunk. A fantasztikus természeti környezet mindenkit lenyűgözött. Ezt követően a Bohinji-tó vidékét kerestük fel. A tó Szlovénia legnagyobb természetes, gleccser vájta tava, a Júlia -Alpok szívében. Megtekintettük a Bohinji-tó szimbólumát, a híres hidat és a Szent János templomot, majd leereszkedtünk közvetlenül a tó partjára. Fakultatív programként a Vogel hegyre szerettünk volna feljutni a nagykabinos felvonóval, de karbantartás miatt épp üzemszünet volt. A parkolóból gyalog sétálva, felkerestük az első világháborús osztrák-magyar katonasírokat rejtő, ukanci katonatemetőt.

Hazafelé jövet kedvezett nekünk az időjárás és az elmaradt fakultatív program helyett sort tudtunk keríteni a Bledi -távon történő pletnázásra, a kis sziget – amely Szlovénia egyetlen szigete - épületegyüttesének és a Nagyboldogasszony-templom megtekintésére, és fogyaszthattunk egy-egy darabot a Bledi krémesből, melynek szintén vannak magyar vonatkozásai. Este kimerülten érkeztünk a szállásunkra.

3. nap: Ezen a napon először a közeli Predjama várat tekintettük meg, mely egy 123 méter magas sziklafal közepére épült. Mint megtudtuk, itt élt a szlovén Robin Hood, azaz Erazom Lueger lovag, akinek persze van magyar vonatkozása is: a lovag Mátyás királyt támogatta 1485-ben a Bécs elleni ostromban. Innen a közeli, világhírű Postojnai cseppkőbarlanghoz utaztunk.

Az ebédet a barlanghoz tartozó parkban fogyasztottuk el. Majd kisvasúttal és gyalogosan fedezhettük fel a cseppkövek világát. Délután meglátogattuk Ljubljánát, a „szlovén Akropolisznak” becézett várat, amelynek börtönében 1849-ben Batthyány Lajost is fogva tartották. A város központjában megénekeltük Timi nénit, aki éppen ezen a napon ünnepelte a névnapját. A szálláson – az ott töltött utolsó estén- „búcsúestet tartottunk”, zenével, beszélgetéssel, csúsztatott takarodóval.

4. nap: A bőséges reggelit követően indultunk haza. Egy rövid pihenő erejéig Trojane település mellett szakítottuk meg utunkat, ahol a messze földön ismert fánkokból válogathattunk. A következő megállónk Ptuj gyönyörű városánál volt, ahol hosszabban időztünk. Itt megtudtuk, hogy a város IV. Béla és Mátyás király ideje alatt a Magyar Királyság szerves része volt, s Potonynak hívták. Megnéztük a régi városkapuk közül a Magyar Kaput is, s a város nevezetességeinek felfedezése után folytattuk utunkat. Majd Lendva városában álltunk meg, ahol a Várat és a benne található Galériát és a Múzeumot tekintettük meg. Már vártak bennünket. Egy, a vár történetét bemutató kisfilm megtekintése után, megnéztük a település történetét bemutató kiállítást, a Magyar Királyság itt őrzött emlékeit, Zala György emlékszobáját. Zala György nevét talán senki nem ismerte a csoportból, de szobraival a budapesti Milleniumi Emlékműnél már mindenki találkozott. Kívülről megnéztük a közeli Alexandriai Szent Katalin Plébániatemplomot, a templom kertjében a magyar államalapítás millenniumának tiszteletére állított Szent István-szobrot. Ebben a csodálatos környezetben

fogyasztottuk el a szendvicsebédünket. Végül Göntérházán tartottunk egy rövidke pihenőt, ahol egy 19. századi szoknyás haranglábat nézhettünk meg.

Hihetetlenül sok élménnyel gazdagodva, és szívünkben az összetartozás különös érzésével az esti órákban érkeztünk haza, Tatabányára.

A program zárása:

Az átélt élmények mély nyomot hagytak mindannyiunkban, s a hazatérést követő napokban, hetekben a beszélgetések központi témájává váltak. Az intézmény gyermeknapján került sor a program hivatalos zárására. Vállalásaink között szerepelt a Magyarország Házának felkeresése. A koordinátorral egyeztetve, helyette, a zárónapon „Törpének lenni egy óriásoknak szánt világban” című film vetítésére és feldolgozására került sor. Tanulóink tudták, hogy a film vetítése kapcsolódik a pályázathoz, éppen ebből kifolyólag valami egészen mást vártak. Meglepetten, csendben nézték a film első perceit, amelyet felváltott a szomszédok halk pusmogása, eszmecseréje. Próbálták kitalálni, hogyan kapcsolódik ez a film a Határtalanul programhoz. Majd 10-15 perc után a suttogást felváltotta az érdeklődő figyelem.

Zárásként az elkészült fotók alapján felidéztük a 4 nap eseményeit. Egybehangzó véleményként fogalmazódott meg, bármikor, újra visszamennének, s ha lehetőségük lesz, örömmel vesznek részt a Határtalanul pályázat utazásán,

További fényképeket láthatnak a Galéria fotó között.